

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119293922
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119293922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému 1/ A.A.i, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytomXX, obaja právne zastúpení Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ulica Martina Rázusa 146/23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, o zaplatenie 1.283,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8Csp/17/2020-203 zo dňa 18. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 8Csp/17/2020-228 zo dňa 29. januára 2021 a dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 8Csp/17/2020-254 zo dňa 23. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8Csp/17/2020-203 zo dňa 18. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 8Csp/17/2020-228 zo dňa 29. januára 2021 a dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 8Csp/17/2020-254 zo dňa 23. júna 2021 v napadnutej časti prvej a druhej výrokovej vety **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 8Csp/17/2020-203 zo dňa 18. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 8Csp/17/2020-228 zo dňa 29. januára 2021 a dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 8Csp/17/2020-254 zo dňa 23. júna 2021 prvou výrovkou vetou žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 737,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.09.2016 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.10.2016 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.11.2016 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.12.2016 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.01.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.02.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.03.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.04.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.05.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.06.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.07.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.08.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.09.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.10.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.11.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.12.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.01.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.02.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.03.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.04.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 53,84 Eur od 18.05.2018 do zaplatenia, na účet žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Druhou výrokovou vetou žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 14,88 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania a treťou výrokovou vetou žalobu žalobcu sčasti sumy 200,04 Eur zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou proti žalovaným domáhal zaplata sumy 1.283,61 Eur pozostávajúcej z neuhradenej istiny úveru vo výške 937,40 Eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 262,64 Eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 53,61 Eur a neuhradených poplatkov vo výške 29,96 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 937,40 Eur od 28.11.2017 do zaplata. Súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili dňa 23.05.2013 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXR (ďalej len „zmluva o úvere“, resp. „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky. Uviedol, že v zmluve si zmluvné strany dojednali tieto náležitosti: výška úveru 2.000,-- Eur, ktorý mohol dlžník čerpať jednorazovo dňa 23.05.2013 (článok I.), vyčerpaný a nesplatený úver sa mal úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 20,90 % p.a., RPMN za úver predstavovala 29,16 % p.a. a celková čiastka 3.539,81 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 40,-- Eur, ktorý bol splatný v deň podpisu zmluvy, za vedenie úveru banka účtovala dlžníkom mesačne poplatok vo výške 2,-- Eur, a to každý začatý kalendárny mesiac (článok IV. zmluvy); dlžníci sa zaviazali úver splácať v 60 mesačných anuitných splátkach splatných 17. deň v mesiaci, prvá anuitná splátka bola splatná dňa 17.06.2013, posledná anuitná splátka dňa 17.05.2018, pričom tento deň bol zároveň dňom splatnosti úveru. Prvá až predposledná anuitná splátka bola vo výške 53,84 Eur, posledná anuitná splátka mala byť vypočítaná bankou na základe priebehu splácania úveru (článok V. zmluvy). V článku VI. zmluvy si zmluvné strany dohodli výšku úroku z omeškania pre prípad so zaplatením akýchkoľvek záväzkov žalovaných s ktorými budú v omeškani. Úver bol poistený, na základe vzájomného súhlasu zmluvných strán a za poistenie úveru dlžníci platili celkový mesačný poplatok 2,49 Eur (článok VII. zmluvy o úvere). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky a v nich sa nachádzalo zmluvné dojednanie o oprávnení banky vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (ods. 9.1 písm. d) všeobecných obchodných podmienok). Ďalej súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.09.2016 označeným ako „výzva na zaplata dlžnej čiastky“ oznámil žalovaným, že do dňa 22.09.2016 eviduje dlžnú sumu 123,17 Eur, neuhradený záväzok zo zmluvy č.XX.XX.XXXXzo dňa 23.05.2013 a vyzval ich, aby ju bezodkladne zaplatili na účet, ktorý vo výzve uviedol. Právny predchodca žalobcu nepreukázal doručenie výzvy žalovaným 1/ a 2/, ani poštový podací hárok. Dňa 11.10.2016 právny predchodca žalobcu zaslal žalovaným výzvu označenú ako „opakovaná výzva na zaplata dlžnej čiastky“ v ktorej im oznamoval, že ich dlh ku dňu 10.10.2016 predstavuje sumu 128,53 Eur a vyzval ich, aby ho bezodkladne uhradili, pričom súd prvej inštancie konštatoval, že ani tu nepreukázal žiaden dôkaz o doručovaní výzvy žalovaným. Dňa 09.11.2016 zaslal právny predchodca žalobcu žalovaným výzvu označenú „posledná výzva na úhradu pohľadávky“ v ktorej im oznámil, že ku dňu 08.11.2016 predstavuje ich dlh sumu 190,44 Eur vrátane príslušenstva a v prípade, že nebude uhradený bezodkladne, bude úver vyhlásený za splatný. Výzvu žalovaní 1/ a 2/ prevzali dňa 11.11.2016. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaní vykonali úhrady v celkovej výške 2.445,66 Eur z ktorých bola na istinu započítaná suma 1.062,60 Eur, na poplatky suma 344,62 Eur, na zmluvný úrok (riadny úrok) suma 1.0366,24 Eur (správne asi mala byť suma 1.033,24 Eur, ako vyplýva z ods. 41. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) a na úrok z omeškania suma 5,20 Eur. Keďže žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 2.000,-- Eur, na istinu bola započítaná suma 1.062,60 Eur a zostala nezaplata sumu 937,40 Eur. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že dňa 27.11.2017 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 a žalobcom EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803 uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok podľa ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na žalobcu bola postúpená pohľadávka podľa Prílohy č. 1 celkom v sume 1.283,61 Eur. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.12.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ vyhlásil úver za predčasne splatný dňom 17.12.2016. Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo obom žalovaným doručené dňa 21.12.2016.

3. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ dňa 23.05.2013 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o

spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol súčasne spotrebiteľským úverom.

4. Konštatoval, že zmluvou o úvere sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 2.000,-- Eur, úročený pevnou úrokovou sadzbou 20,90 % p.a., ktorý sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splácať 60 mesačnými splátkami vo výške 53,84 Eur počnúc dňom 17.06.2013, so splatnosťou dňa 17.05.2018 tak, že posledná anuitná splátka mala byť vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Splátky boli splatné 17. deň v mesiaci, RPMN úveru 29,16 % p.a. a celková čiastka, ktorú mali dlžníci zaplatiť bola 3.539,81 Eur. Poplatok za úver bol 40,-- Eur a splatný bol v deň podpisu zmluvy. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky v sume 2.000,-- Eur, ktoré poukázal na účet uvedený žalovanými 1/ a 2/ v zmluve. Žalovaní 1/ a 2/ úver nespĺcali riadne a včas, preto veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru.

5. Súd prvej inštancie prioritne skúmal splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že predchodca žalobcu vyzval žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie dlžnej sumy 123,17 Eur výzvou zo dňa 23.09.2016, tiež výzvou zo dňa 11.10.2016 v sume 128,53 Eur, ale v konaní nebolo preukázané, kedy boli výzvy doručené žalovaným. Vo výzve zo dňa 09.11.2016 upozornil žalovaných 1/ a 2/ na možnosť vyhlásiť úver za splatný a vyzval žalovaných na zaplatenie dlhu ku dňu 08.11.2016 v sume 190,44 Euro vrátane príslušenstva. Túto výzvu žalovaní 1/ a 2/ prevzali dňa 16.11.2016.

6. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatenie, teda splátkou s ktorou boli žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní, bola splátka splatná v mesiaci 08/2016 (teda 17.08.2016) a ňou sa dostali žalovaní 1/ a 2/ do omeškania dňa 17.11.2016 (po uplynutí 3 mesiacov). Konštatoval, že v čase výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (listu zo dňa 23.09.2016 resp. 11.10.2016) ešte žalovaní 1/ a 2/ neboli s touto splátkou v omeškaní tri mesiace. V prípade splnenia podmienky predpokladanej ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mal veriteľ po výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 17.01.2017). V skutočnosti však právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatal už ku dňu 17.12.2016, hoci účinne ho mohol zosplatiť od 18.11.2016 do 16.12.2016. Právny predchodca žalobcu tak úver nezosplatal v súlade so zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu nemožno považovať za platné. Preto súd prvej inštancie vychádzal z pôvodných dojednaní obsiahnutých v zmluve o úvere o plnení v splátkach a žalobcovi priznal len splátky splatné ku dňu rozhodovania súdu. Ku dňu rozhodovania súdu už boli splatné všetky splátky. Žalovaní 1/ a 2/ však vzniesli námietku premlčania práva, súd prvej inštancie preto skúmal ich námietku a dospel k záveru, že žaloba bola podaná na súde dňa 19.05.2019, preto všetky splátky, ktoré sa stali splatnými 3 roky spätne pred podaním žaloby (t.j. pred 19.05.2019) sú premlčané. Išlo o splátky splatné za dobu od 17.06.2013 do 17.05.2016 (1.-36. splátka podľa splátkového kalendára). Konštatoval, že nie sú premlčané splátky za dobu od 17.06.2016 -17.05.2018 (37.-60. splátka podľa splátkového kalendára). Nepremlčaných zostalo 24 splátok po 53,84 Eur (53,84 Eur x 24 = 1.292,16 Eur) t.j. suma, ktorú mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v konaní preukázal, že žalovaní 1/ a 2/ ešte zaplatili 37. splátku v júni 2016, 38. splátku v júli 2016, 39. splátku v auguste 2016 a zo 45. splátky vo februári 2017 zaplatili sumu 50,-- Eur, spolu zaplatili 211,52 Eur. Z úhrad žalovaných v sume 1.080,64 Eur žalobca započítal sumu 1.062,60 Eur na istinu, sumu 344,62 Eur na poplatky, sumu 1.033,24 Eur na riadny úrok a sumu 5,20 Eur na úrok z omeškania. Žalobca v konaní preukázal, že na neho bola postúpená pohľadávka v sume 1.283,61 Eur.

7. Súd prvej inštancie po preskúmaní tvrdenia žalovaných v ich obrane o nepreukázaní vyúčtovaných poplatkov vo výške 374,58 Eur dospel k záveru, že ich tvrdenia sú čiastočne dôvodné. Žalobca preukázal nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru 40,-- Eur a poplatok za poistenie úveru 42 x 2,49 Eur v sume 104,58 Eur, spolu v sume 144,58 Eur (40 + 104,58) a povinnosť žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť ich vyplývala zo zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok, čo nakoniec žalovaní 1/ a 2/ nespochybnili. Poplatky účtované za upomienku (4 x 10,-- Eur), poplatok za výzvu (4 x 35,-- Eur) a skutočné náklady spojené s vymáhaním (10 x 5,-- Eur), spolu v sume 230,-- Eur žalobca nepreukázal. V konaní žalobca preukázal len výzvu zo dňa 23.09.2016 a 11.10.2016, nepreukázal, že boli žalovaným aj doručované a poslednú výzvu zo dňa 09.11.2016, ktoré vyúčtované poplatky však žalobca si v konaní neuplatnil. Keďže žalobca mal nárok na zaplatenie vyúčtovaných poplatkov v sume 144,58 Eur,

nesprávne z úhrad žalovaných na poplatky započítal sumu 344,62 Eur. Vzniknutý preplatok v sume 200,04 Eur (344,62 Eur - 144,58 Eur) mal započítať na istinu 937,40 Eur a tak žalovaní 1/ a 2/ ešte nezaplatili žalobcovi zostatok úveru v sume 737,36 Eur (937,40 Eur - 200,04 Eur). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ sú z uvedených dôvodov a v súlade s ustanovením § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne dlžnú sumu uvedenú vo výroku rozsudku. So zaplatením tejto sumy sú v omeškaní a keďže ku zosplatneniu úveru nedošlo, žalobcovi súd prvej inštancie priznal uplatnený žalovaný úrok z omeškania z každej nepremiľčanej splátky odo dňa nasledujúceho po dni jej splatnosti v súlade s § 517 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Lehotu na plnenie súd prvej inštancie určil v súlade s ustanovením podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pretože na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie nezistil dôvod.

8. Pokiaľ žalovaní namietali, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.05.2013 neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie vo vzťahu k náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. Vzhľadom na uvedený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd prvej inštancie nedospel k záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie poznamenal, že v prípade, ak by tomu tak aj bolo, táto skutočnosť by žalovaného nezbavovala povinnosti voči žalobcovi plniť s tým, že v takom prípade by mal žalobca nárok na vrátenie toho, čo poskytol žalovanému zo zmluvy a tento mu nevrátil, teda istiny úveru po odpočítaní čiastkových úhrad žalovaného.

9. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z § 262 ods. 1 CSP a pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 2 CSP. V tomto spore mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 14,88 % v ktorom súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovaných 1/ a 2/.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti prvej a druhej výrokovej vety podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Namietali, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových a právnych záverov. Odvolanie odôvodnili tým, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaní čerpali úver vo výške 2.000,-- Eur a splátkami zaplatili sumu 2.445,66 Eur. Uvedli, že žiadali žalobu zamietnuť s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v úverovej zmluve absentuje súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny. Keďže podľa názoru žalovaných mal súd vyhlásiť spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, po skutkovom závere, že právnenému predchodcovi žalobcu zaplatili sumu 2.445,66 Eur, mal súd žalobu žalobcu zamietnuť. Poukázali na skutočnosť, že v zmluve o úvere uzatvorenej medzi nimi a žalobcom vôbec nie je žiadny súhrnný prehľad, ktorý by obsahoval lehoty a podmienky splácania. Je v nej uvedená len výška prvej a poslednej splátky (53,84 Eur), celková suma, ktorú má dlžník zaplatiť, pričom z vynásobenia výšky prvej a poslednej splátky počtom dojednaných splátok nie je možné dospieť k celkovej sume, ktorú mali podľa zmluvy zaplatiť. Poukázali na to, že okrem prvej a poslednej splátky mali uhrádzať mesačné splátky v inej výške, ktorá výška v zmluve o úvere úplne absentuje. Zároveň poukázali na to, že z prehľadu ich splátok, ako listinného dôkazu doloženého žalobcom vyplýva, že splácali mesačné splátky v inej výške. Preto vyslovili názor, že na posudzovaný prípad nie je možné aplikovať právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.08.2018. Pokiaľ súd prvej inštancie počítal výšku mesačných splátok pre účely zistenia, aká výška je premiľčaná a akú majú zaplatiť, žalovaní vyslovili názor, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho skutkového zistenia, ak počítal s výškou mesačnej splátky 53,84 Eur, pretože toto nebola dojednaná mesačná splátka, nakoľko toto bola výška prvej a poslednej splátky, pričom prvá splátka bola riadne uhradená. Výška ostatných mesačných splátok zo zmluvy nevyplýva. Tiež nesúhlasili so záverom súdu prvej inštancie o priradení splátky na istinu a úroky. Tvrdili, že z vykonaného dokazovania žiadne zmluvné dojednania potvrdzujúce tvrdenie žalobcu o tom, že v mesačnej splátke je v prvých rokoch najväčšia časť splátky časť úrokov, ktoré postupne klesajú a zvyšuje sa časť splácanej istiny nevyplývali. Uvedli, že strany si nedohodli spôsob, akým sa v jednotlivých mesačných splátkach

budú splácať úroky a akým istina. Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k odlišnému dojednaní, vyslovili názor, že žalobca nepreukázal, že by mu vzniklo právo započítať z mesačnej splátky viac na časť úroku. Stotožnili sa so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku na poplatkoch za upomienku a vymáhanie nároku. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovaným prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej a druhej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa proti žalovaným 1/ a 2/ žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 19.05.2019 domáhal zaplata sumy 1.283,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 937,40 Eur od 28.11.2017 do zaplata s tým, že uplatnená istina pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 937,40 Eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 262,64 Eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 53,61 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 29,96 Eur na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Československá obchodná banka, a.s., Bratislava a žalovanými 1/ a 2/ dňa 23.05.2013. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd zistil, že právny predchodca žalovaným 1/ a 2/ poskytol úver vo výške 2.000,-- Eur s tým, že žalovaní mohli finančné prostriedky čerpať jednorazovo dňa 23.05.2013. Zmluvné strany si v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednali pevnú úrokovú sadzbu vo výške 29,90 % p.a., celkovú čiastku, ktorú musia dlžníci zaplatiť vo výške 3.539,81 Eur, priemernú hodnotu RPMN vo výške 20,44 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru vo výške 40,-- Eur, mesačný poplatok za vedenie úveru vo výške 2,-- Eur. Žalovaní sa v článku V. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviazali úver splácať v počte 60 mesačných splátok s dňom splatnosti anuitných splátok v 17. deň v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná dňa 17.06.2013 a posledná splátka bude splatná dňa 17.05.2018, pričom tento deň je zároveň dňom splatnosti úveru. Prvú až predposlednú splátku si zmluvné strany dohodli vo výške 53,84 Eur s tým, že posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. V článku VII. zmluvy o spotrebiteľskom úvere si dohodli poistenie úveru a celkový mesačný poplatok za poistenie úveru vo výške 2,49 Eur. V zmysle článku IX. zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár (Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere). Nakoľko žalovaní napriek písomným výzvam neuhradili dlh tak, ako bolo dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere, právny predchodca podaním zo dňa 09.11.2016 označeným ako „Posledná výzva na úhradu pohľadávky“ vyzval žalovaných na zaplata dlhu vo výške 212,78 Eur vrátane príslušenstva a zároveň žalovaných poučil o možnosti vyhlásenia úveru v celkovej výške 1.172,84 Eur s príslušenstvom za splatný. Uvedené podanie žalovaní prevzali dňa 11.11.2016. Vzhľadom na to, že žalovaní napriek niekoľkým písomným výzvam boli v omeškani s plnením ich záväzkov zo zmluvy, právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 18.12.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ oznámil, že vyhlásil celý úver dňom 17.12.2016 za splatný, ktorý k tomuto dňu predstavuje sumu 1.106,59 Eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov. Uvedené podanie žalovaní prevzali dňa 21.12.2016.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

16. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (poznámka pod čiarou: § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie správne zistil, že žalovaní mali pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľov a že zmluva o úvere, ktorú uzavreli s právnym predchodcom žalobcu spĺňa kritériá vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné. V prejednávanej veci odvolací súd zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal preukázať, že obsahuje všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ žalovaní namietali, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi nimi a právnym predchodcom žalobcu absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd z obsahu zmluvy o úvere zistil, že táto v článku V. obsahuje počet mesačných anuitných splátok (60), dátum splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti mesačných splátok a dátum splatnosti poslednej splátky s tým, že zmluvné strany si dohodli výšku mesačnej splátky po 53,84 Eur. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaných, že v zmluve o úvere bola výška tejto splátky dohodnutá len pre prvú a poslednú splátku, pretože zo zmluvy o úvere takéto dojednanie medzi zmluvnými stranami nevyplýva. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uviedli, že z prehľadu ich splátok, ako listinného dôkazu predloženého žalobcom vyplýva, že splácali mesačné splátky v inej výške, odvolací súd poukazuje na to, že z prehľadu splátok predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaní splácali mesačné splátky v rôznych výškach, odlišných od dohodnutých splátok v zmluve o úvere, pričom išlo o rôzne výšky splátok, ktoré boli vo vyššej výške alebo v nižšej výške ako boli dohodnuté v zmluve, avšak táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu nemá vplyv na skutočnosť, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku žalovaných, že na tento posudzovaný prípad nie je možné aplikovať právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.08.2018 za nedôvodnú. Odvolací súd navyše poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len „rozsudok vo veci C-42/15“), z ktorého vychádzal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. Z uvedených rozhodnutí vyplýva právny názor, že zmluva o úvere nemusí obsahovať číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, t.j. nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny, úroku a poplatkov osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úrok a poplatok. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v napadnutom

rozhodnutí dospel k správne mu záveru, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovaným 1/ a 2/ nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na zaplataenie sumy 737,36 Eur s príslušenstvom, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade žalobca mal úspech v časti o zaplataenie sumy 737,36 Eur, čo predstavuje jeho úspech v percentuálnom vyjadrení 57,44 %. Žalovaní 1/ a 2/ mali úspech v časti, ktorou súd prvej inštancie žalobcu zamietol, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 42,56 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu v tomto konaní predstavuje 14,88 % (57,44 % - 42,56 %). Preto súd prvej inštancie žalobcovi správne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88 %.

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody a na to, že odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci správne rozhodol, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti prvej a druhej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

26. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).